

RÄNI (Silicium) – ELU ELEMENT

"Mitte üks organism ei suuda eksisteerida ilma räni...".

ütles V.I.Vernadski (1863-1945) – tunnustatud Vene mineraloog, geokeemia ja biogeokeemia rajaja, noosfääri õpetuse arendaja, juhtis mitmeid enda poolt loodud teaduslike uurimiste instituute, sealhulgas ka Raadiumiinstituuti

Tähtede maailmad, Päike, Kuu, Maa - kõigil on sama keemiline koostis. Miljardeid aastaid eksisteerib elu Maal. Toimub pidev evolutsioon, st. areng lihtsast keerulisema poole. Elul Maal on oma eripära, mis erineb tähtede süsteemi omast. Aga ikkagi on inimesed juba ammu märganud, et kosmosel on oma mõju meie elule. Juba paar tuhat aastat eksisteerib süsteem ja huvi - "Mis tähemärgi all ma sündisin?".

Mis siis seob ühte tähtedemaailma, Päikese ja Maa ning inimeste elud?

Juba koolilaste keemiaõpikutes on öeldud, et : "...räni – erakordselt tähtis pooljuht materjal, mida kasutatakse mikroelektronika seadmetes ja mitmesuguste - "mikroskeemide" valmistamiseks. Teda kasutatakse päikeseplatadeid, kuna suudab muuta päikeseenergia elektrienergiaks, kasutatakse mitmeotstarbeliste eri tüüpi ekraanide –kuvarite valmistamisel jne. Keemiliste elementide perioodilise süsteemi 104 elemendi seas on ränil eriline osa. Ta on - piesoelement. Ta suudab muuta ühte tüüpi energia teiseks. Mehhaanilise energia elektriliseks, valgusenergia soojusenergiaks jne."

Just räni baasil toimub nii kosmoses kui Maal energeetilise informatsiooni vahetus. Kui me vaatame tähtede, Kuu või Maa keemilist koostist, siis kõige levinumaks selles maailmas on hapnik - 47 %, teisel kohal on räni - 29,5 %, ning ülejäänud elementide osa on tunduvalt väiksem. Kuna inimene on ju ka üks osa loodusest, siis tekib õigustatud küsimus, kui palju räni peaks olema inimorganismis?

Spektraalanalüüsi andmetel: igapäevastes produktides, mida endast eritab terve inimese organism, on ränisisaldus - 4,7 %. Kuna inimese kehas räni kaheksakordselt võtab osa elutagamise protsessidest, siis see peidetud osavõtu protsess annab: $4,7 \times 8 = 37,6$ %. St. ligi 38 % meie tervisest või elutegevusest baseerub otseselt ränil. Räni puudujäägil inimese organismis saab häiritud ainevahetuse protsess, kuna üle 70 muu elemendi omastamine organismi poolt on energeetiliselt reguleerimata.

Ränikivi – looduses kõige enam levinud räniühend. See on ränidioksiid - SiO_2 . Puhtal kujul on ta musta värvi, kuid mitmesuguste metallide –raud, vask, kloor jne -lisanditega esineb värve kuni erkkollaseni välja. See on terve rida kivimeid ja poolvääriske: mäekristall, kaltsedon, ahhaat, jaspis, tulekivi, ametüst, tsitriin; topaas jne.

Must ränikivi moodustus juba kriidiajastul elusorganismide kolooniate väljasuremisel, säilitades enda koosseisus nende skeletid ja karbid. Ta sündis soojades veekogudes, suurte muudatuste epohhil, kui tekkisid meile juba tuttavate eluvormide eellased. Nii siis tormiliselt formeerus "Maa elav aine".

Must ränikivi on säilinud meie ajani oma esialgsel kujul ja on toonud meieni "mälu" selle epohhi veest. Kivi on suuteline vette andma homöopaatilisi ränidioksiidi ja vee ühendite

doose, luues sellega tingimused, mis on vajalikud tervete elutagavate protsesside taastamiseks. Meie päevil seda vett nüüd nimetataksegi räniveeks.

Teadlased kinnitavad, et need orgaanilised jäägid ränis – need on unikaalsed biokatalüsaatorid, mis on suutelised ümber töötama valgusenergiat ja kümneid kordi kiirendama oksüdeerimis-taastumis reaktsioone meie keha vesilahustes. Need bioloogilised ained on baasiks, et ehitada keerulisi orgaanilisi ühendeid - elusorganismi põhialuseid – klorofüllit ja hemoglobiini. Need vesilahused, mis moodustuvad ümber räni, mängivad ääretut rolli kõige elava arengus ja mõjuvad soodsalt organismile. Ränivees toimub struktuurse veesüsteemi moodustumine vedelate räni kristallide elektrilise võrguga nii, et selles pole ruumi patogeensetele, mittesümbiootilistele mikroorganismidele ja võõrastele keemilistele elementidele. Need võõrained ja segud tõrjutakse veest välja ja langevad sademeks. See vesi erinebki tavalisest kraaniveest ainelise koostise balansseeritusega. Vesiniku näitaja ja teiste parameetrite järgi sarnaneb ta vereplasmale ja rakkudevahelisele vedelikule.

Ränivesi ühendab endas ränisisaldavatest kihtidest läbivoolava allikavee maitse ja värskuse, sulavee puhtuse ja struktuuri ning hõbedavee bakteritsiidsed omadused. Sellist vett inimesed jõid allikatest ja looduslikest veekogudest või ka ränikivist valmistatud nõudest. Paljudes kohtades on veel meie ajani säilinud traditsioon katta kaevupõhi ränikiviga.

Miks me, inimesed peame end nii hoolimatult ülal – miks ei uuri ega arvesta me aastasadadega kogutud teadmisi „Elu Aimest – ränikivist”, miks ei arvesta me tema olemasolu ja otstarvet vees, looduses ja enda kehas. Võib-olla pole tõesti tehtud fundamentaalseid uuringuid ränikivi osas. Võib-olla tõesti siiani mitte keegi pole vaevaks võtnud ränikivi tähenduse suhtes hinnangu andmist – kui faktorile, mis tohutult mõjub inimese tervisele. Tegelikult omal ajal – veel Nõukogude Liidu ajal - üks grupp teadlasi tegi päris fundamentaalseid uuringuid Si ja tema rolli kohta inimorganismis, luues terve teaduse koos sellest tulenevate kokkuvõtete ja järeldustega, mis andsid otseseid vastuseid püstitatud küsimustele. Aga küsimused käisid konkreetsete ja raskete tõbede kohta, mis on kaasaja maailmas üldlevinud. Nõukogude teadlaste tööd on mitmete riikide ja maade teadlaste juures leidnud kinnitust, et Ränis ON - elu element. Et tema normaalne sisaldus inimese organismis on terve LOODULIK võti.

Natuke ajaloost: juba 1912 aastal saksa arst Kuhn tegi kindlaks, et ränihühendid on võimelised takistama ateroskleroosi arengut. 1957 aastal kaks prantsuse teadlast kirjeldasid fakte, mis kinnitasid, et reeglina ateroskleroosi põdevatel inimestel, võrreldes tervetega oli veresoonte seinte kudedes väga vähe räni. Nad kinnitasid ka eksperimentaalselt, et inimese organismi ränihühendite viimine peatas ateroskleroosi arengu ning aitas taastada veresoonte seinte normaalset puhtust ja funktsioone. Ateroskleroosihaigete veresoonte seinu uurides tulid vene teadlased M. G. Voronkov ja I. G. Kuznetsov üllatavale järeldusele – räni defitsiidil veres, vähenes ränisisaldus ka kohe veresoonte seintes. Aga Ränis tagab veresoonte seinte elastsuse, ja ainult räni on võimeline VASTU VÕTMA AJU KÄSKU veresoonte laienemiseks või kokku tõmbumiseks. Ja nagu räni kadus veresoonte seintest, siis kohe leidis talle asendaja – KALTSIUM. Ja kaltsium teeb seda, mida tema oskab – muudab veresoonte seinad jäikadeks. Peale selle, kaltsium on ka „kurt ja tumm” – ta ei „kuule” aju elektri impulssidega edasi antud korraldust, rääkimata selle korralduse täitmist – laiendada või kokku tõmmata veresooni. Seda suudaks teha ainult ja ainus piesoelektriline element inimese organismis – räni. Kaltsium ei tee veresoonte seinu mitte ainult jäigaks vaid ka karedaks – ja nüüd nende karedate „ogade” külge hakkab ladestuma kolesteriin. Ja sedasama kolesteriini on ülearu palju seetõttu, sest ilma küllaldase hulga ränita organism ei omasta kolesteriini ja ei

kasuta teda ära uute kere rakkude loomiseks. Aga koos selle kõigega suureneb ka rasvhapete kogus veres. Kui räni täitsa kaob veresoonte seintest, siis sooned muutuvad juhitamatuteks, kaotavad kontrolli, mis tuleb juhtimiskeskusest – ajast. Ränihendite **ennetaval** sisestamisel organismi kolesteriini kogus veres ei vähene, kuid nüüd see kolesteriin võtab osa normaalsest rakkude regenereerimise protsessist. Kui ränihendeid hakatakse sisse võtma peale seda, kui ateroskleroosi protsess on juba alanenud, siis rasvhapete hulk veres hüppeliselt väheneb – ateroskleroosi protsess peatub.

Inimese vanust on tavaks määrata tema veresoonte seisukorra järgi. Väljend: Näe, see juba nii vana, et „liiv pudeneb” omab seega täielikku biokeemilist mõtet – organism kaotab RÄNI. Vastavalt biokeemikute järeldustele, räni kasutatakse inimese organismis kaheksakordselt, võttes osa erinevatest vahepealsetest reaktsioonidest, kui katalüsaator, "energiaandja", mis tagabki elu. Peale kaheksakordset kasutamist organism väljastab räni. Kui räni sisaldus organismis ei täiene pidevalt toidu ja veega, siis elu lahkub sellest organismist. Räni puudujääk toidus ja vees – see on paljude haiguste arenemise tõsine faktor. Esmajärjekorras on nende hulgas soonte haigused – ateroskleroos. Tähendab, ateroskleroos ja selle tulemusel - insult ning infarkt – loomulik ränidefitsiidi tulemus inimese organismis. Vananedes võib aga ränisisaldus organismis väheneda – tihti just vale toitumuse tõttu – jooge piima!!!

Kõige hullemad räni õgardid inimese organismis on ussnugilised ja seened. Paljunedes organismis tuhututes hulkades, on nad praktiliselt inimese kõikides kudedes – lindilised või ümarad....- kõik nad kasutavad meie organeid ja verd oma elukeskkonnana ja toidulauana. Et anda enda järglastele edasi teavet endast ja enda omadustes, on parasitidele ka hädavalik selline elutähtis element kui räni – energiamuundur, piesoelement. Kui parasite tekib palju, siis nad õgivad ka ääretutes kogustes räni, tekitades sellega meie organismis räni äkilise puudujäägi – rikutakse ajult kehale energia üleandmise kord, millega kaob kontroll elutagamise protsesside üle. Terved protsessid asenduvad kaosega

Meie kehas elutsevate parasitide hulk võib olla nii suur, et inimese enda eksisteerimine muutub juba võimatuks – ussid panevad inimese elusast peast nahka. Esimene objekt, mida parasitid ründavad on tavaliselt maks – vere filtreerimise organ. Sirgepealised ja kõverpealised, sabalised ja vuntsilised – ääretu mitmekesisusega vereimejad närvivad ennast sisse verd filtreerivatesse kudedesse ja joovad ja joovad ja... paljunevad ja paljunevad...kuni lõpuks sulgevad enda kehadega maksa filtrikanalid. Samal ajal nad oma elutegevuse jäägid-väljaheited kanaliseerivad kõik meie verre seda mürgitades. Vere koosseis võib nii muutuda, et ta muutub mürgiseks meie ajule. Tekib haigus – epilepsia. Maksas parasitide tõttu mitte välja filtreeritud bilirubiin, muudab järsult vere omadusi, mis jälle viib meid haigusteni. Ega ka veres endas asi pole lihtsam – ka seal vabalt migreerivad imeväikesed parasitid. Ka need on hirmsad räni õgardid. Kokkuvõtvalt – kõikjal keha vedelas keskkonnas – veri, lümf, plasma on parasitide eluks ja paljunemiseks olemas KÕIK.

Parasitide ja räni omavahelisest seotusest märgati parasitidega võideldes. Hulgalised faktid (ligi 2000 inimest) sõid parasitide tapmiseks kõrvitsa seemneid. Juba 4-5 päeva pärast hakkasid parasitid massiliselt surema ja maksa vere filtreerimise võime tõusis 8 – 10 korda. Puhas veri hakkas omakorda endas parasite hävitama ja ennast puhastama, ning umbes 7 – 8 päevapärast oli veri puhas ja selle RÄNISISALDUS oli tõusnud normini. Selle kontrollimiseks anti kontrollgrupile süüa peent spetsiaalset savi, millest paar sõna pikem jutt allpool seoses Tervise Kooliga. Tulemus oli sama – parasitid hävisid. Venemaal oli loodud isegi spetsiaalne RÄNI Instituut.

Räni – atomaarne struktuurühik seoses aju-keha. Kui räni on vähe, siis side on defektne. Aga rikitud side tulemus pole ei muu, kui haigus

See on ju nii lihtne ja arusaadav. Kujutage ette kaasaegset elektroonilist aparaati, näiteks televiisorit. Ka tema skeemides on kindel hulk sideelemente ja muundureid. Enamus neis ränikristallidel. Aga visake nüüd sealt skeemist mingi kogus ränikristalle välja – kas Teie televiisor ikka veel töötab?

Miks me siis ei märka (või ei taha märgata), et insuldid ja infarkt on nendel inimestel, kelle organismi ränisisaldus on kõigest 1,2 % normaalse 4,7 % asemel. Suhkru diabeet tuleb paljude ökoloogiliste faktorite juures nendele, kelle ränisisaldus on 1,4 % või vähem, hepatiidi viirus kasvab, kui ränisisaldus on langenud 1,6 %-ni, vähk tuleb 1,3 % juures. Selliste haiguste loetelu võib lõpmatuseni jätkata, seda enam, et meie, kaasaegsed inimesed oleme harjunud ennast pesema ja hoolisema enda eest ainult VÄLISELT – lõpmatult palju kõiksugu mõttetuid kaitseid 24/7 – aga seest las mädaneb, unustades täielikult, et must soolestik annab verre oma 10 tuhat erinevat haigust või haiguseidu. Nende šlakide adsorbeerimiseks, mis tulevad soolestikust on vaja räni kolloide, kuid need saavad tekkida ainult siis, kui soolestikus ja veres on kindla suurusega räni kontsentratsioon.

Räni, tänu oma keemilistele omadustele, loob elektriliselt laetud süsteemid. Neil on omadus "kleepida" enda külge viirused, haigust tekitavad mikroorganismid – need, mis pole omased inimorganismile ega ela temaga sümbioosis. Räni kolloidsüsteemide valikuline "kleepimise" võime on absoluutselt unikaalne. Gripi viirus ja hulk teisigi, aga ka pärmid ja muud mikroorganismid, mis kutsuvad organismis esile patoloogilise olukorra imetakse nendesse kolloidsetesse moodustitesse elektrilise külgetõmbe jõuga nii veres kui soolestikus. Tähendab, kõik haigused, mille tekitajaid võiksime ülesse lugeda ääretu hulga, ei saaks elada ega areneda inimese organismis, kui inimesel oleks vajalik kogus räni. Olukord maakeral, looduslikud ja elamise tingimused pidevalt muutuvad. Tsiivilisatsioon kergendab meie elu. Kuid kui me ei hakka arvestama organismi kõige hädavajalikemaid nõudeid (nagu räni hädavajalik kogus), tsiivilisatsioon lühendab mõttetult meie elu. Sest just tsiivilisatsioon on see, mis juhtis meid nii klooriga puhastatud vee juurde (vist juba enamuses lõpetatud), radionukliididega piimatooted, ümber töötatud, rafineeritud toiduained, milledest ränisisaldavad osad on hoolikalt eemaldatud.

Tüüpilised inimsoolestiku asukad, nagu näiteks soolekepik, piimhappe kepik jne. ei oma võimet kleepuda räni kolloidsüsteemide külge ja jäävad rahulikult soolestikku. See on väga tähtis seedetrakti normaalseks tööks. Bakterivastasel ravil ravimpreparaate kasutades rikutakse inimese sümbioosi tasakaal – tapetakse ka kasulikud bakterid ja võivad tekkida muud haigused.

Esimese suure löögi, mis takistab normaalse mikrofloora teket, võib inimene saada kohe sündimisel – laps eemaldatakse emast juba sünnitusmajas „steriilsesse lastetuppa”, ja ka siis kui toidetakse „kunsttoiduga” lasteköögi toodetega lehma-, kitse, või jumal teab kelle piima baasil – see on juba esimene infektsiooni saamise allikas, sest kõik need piimatooted on kindlasti "rikastatud" radionukliididega, herbitsiididega, pestitsiididega, väetistega ja bioloogiliste stimulaatoritega, mida loomad on oma toiduga sisse söönud.

Eriti vajavad räni sisaldavaidprodukte rasedad naised, rinnaga toitvad naised ja lapsed. Nende räni vajadus on mitu korda suurem, kui tavalisel täiskasvanud inimesel, sest noores kasvavas või arenevas organismis alles formeerub sidesüsteem aju-keha. Räni – see on peamine, side

struktuurelement inimese organismis. Paljud teadlased kinnitavad, et räni võtab osa kaltsiumi, kloori fluori, naatriumi, väävli, alumiiniumi, tsingi, molübdeeni, mangaani, koobalti ja teiste elementide metabolismis. Umbes 70 elementi organism ei omasta õigesti, kui räni ei jätku. Laste räni ainevahetuse kõrvalekalle võib esile kutsuda kehveresuse, luude pehmenemise, juuste väljalangemise, liigeste haigusi, tuberkuloosi, diabeeti, nahahaigusi, kive maksas või neerudes – ja kõike seda bakterioosiga võitlemise baasil.

Analoogselt "Maa elusa ainega" on ehitatud ka inimese keha. Kõige enam inimese keemilises koostises on - hapnikku, siis tuleb räni ja alles pärast seda kõik ülejäänud elemendid. Elusa looduse osas on kõige enam uuringuid ja ka vastavalt sellele kogutud teadmisi pühendatud süsinikule, aga tema osa moodustab vast 10%, kui ränil on selle kõrval 29,5%. Kui me jälle õpime inimese anatoomiat ja füsioloogiat, siis me kõige rohkem pöörame tähelepanu kaltsiumile. Kaltsiumi sisaldus inimese organismis on tõesti suur. Kuid oma sisult ja omadustelt jääb ta kaugemale maha ränist – kaltsiumi on inimeses kokku 2,96%.

Kaltsium – ta on põhielement tugi-liikumisaparaadi kõvade luude struktuuris. Räni on element, mis määrab ära painduvate struktuuride omadused – kõõluste sidekoed, soonte seinad, mao-soolestiku trakt, luuümbris, kõhr, liigeste vedelik. Eriti tundlikud koed - klapid, sulgurlihased, veenisüsteemi tagasivoolu klapid, südameklapid – räni on kõikjal, kus toimib eriti peen klapiautomaatika. Eriti rikkad on räni poolest küüned, juuksed ja nahk. Praktiliselt kõik nimetatud organite haigused tekivad siis, kui räni ei ole organismis küllaldaselt. Kaltsium ja veel ülejäänud 74 elementi, lihtsalt ei omastata organismi poolt, kui selles organismis on räni defitsiit.

Veel kord maakoore koostisest "Maa elavast ainest".

Räni sisaldus - 29,5 %, kaltsiumi - 2,96%. Räni leidub liivas, savis, veerises, vees, mudas, poris, taimedes, kus kõige rohkem on terades, juurikates jne. Räni on ka kõikjal pinnases. Räni puudumine pinnases teeb sellest viljakandmatu maa. Selline maa ei suuda akumuloida Päikese energiat ja anda seda edasi kasvavatele taimedele. Seda suudab vaid räni.

Nagu lihtsad inimesed, nii ka spetsialistid – toitlustajad, meedikud on kogu oma teadliku elu ainult kuulnud, et terviseks on vaja kaltsiumi. Ja seda on kõige parem saada piimast. Aga kas see on tegelikult nii?

Kui natuke järele mõelda, siis enamus meist on ju koolis ka natuke keemiat õppinud. Kas tõesti kõik arvavad, et see aine oli õppeprogrammi lülitatud ainult õpilaste kiusamiseks, või oli mingi muu eesmärk – äkki selleks, et paremini mõista meid ümbritsevaid protsesse? Elementide aktiivsuse reas (elektrikeemiline pingerida) kaltsiumi koht on tükk maad vasakul pool ränist – tähendab, ta on aktiivsem element, kui räni. Nendel juhtudel, kui organismis ei jätku räni, tema koha hõivab kaltsium. Ateroskleroosi haigestumise protsessi kirjeldus tõestab seda igati. Ja mitte ainult ateroskleroos, vaid ka atonia (soolte pingusetus), osteokondroos (kõhrolluse mandumine), polüartriit (äge põletik mitmes liigeses korraga), südameklappide kaltsineerimine jne – ühesõnaga, tekib palju igasuguseid ladina nimedega haigusi, millede kohta on pikki kirjeldusi, kuidas haigus tekib ja kulgeb, kuidas sümptome leevendada, kuid pole nimetatud põhjust – räni defitsiit organismis.

Meie aega iseloomustab aga veel üks asjaolu, mis veel täiendavalt räni puudusel halvendab inimese tervist. Me elame aatomisajandil ja kõige rohkem süüdi olevaks toiduaineks peavad spetsialistid toitlustajad, kellel on ka radioloogi haridus – PIIMA! See iseloomustus on antud piimale ja ilma ühegi erandita ka kõikidele piimatoodetele ja just selle tõttu, et neis on kõige kõrgem radionukliidide sisaldus (kui võrrelda teiste toiduainetega). Piima eriline roll inimese

tervise hävitamises on just seotud strontsiumiga, mis lehmadel väljub piima kaudu. Meie päevadel pole Maal rajooni, kus võiks leida lehmale, kitsele või...puhast, ilma radionukliidideta rohtu või joogivett. Kuidas see kõik juhtus - rikkamad riigid ehtasid omale aatomielektrijaamu, aga ka aatomipomme ning katsetasid neid nii maa all, vee all, **kui ka atmosfääris**. Mis oli tulemus..... tulemusi oli palju, aga siin on mõtet peatuda vaid ühel. Meie tuttav element, tavaline Strontsium sai endale venna - looduses mitte leiduva radioaktiivse strontsiumi, ehk Sr-90, mille pooldumisaeg on üle 20 aasta. Ja selle pisikesed osakesed tiirlesid aastakümneid meid ümbritsevas õhus (vast ka siia maani) tasapisi maapinnale langedes..... Praktiliselt on terve maismaa saanud kätte oma osa sellest Sr-90-st. ..Sattudes pinnasesse, Sr-90 koos kaltsiumi lahustunud ühenditega satub taimedesse ja sealt edasi – lehm – piim – inimene. Sattudes inimese organismi, strontsium koguneb põhiliselt luudesse ja allutab inimese pikaajalisele radioaktiivsele mõjule. See, et need osakesed kiirgavad, on vaid asja üks külg, olgugi, et mitte väike, sest inimorganismis on nad suutelised selles organis, kuhu on parasjagu peale luude sattunud/kogunenud, kutsuma esile vähirakkude tekke. Kuid... see Sr-90 on kutsunud esile ka ühe teise muutuse looduses. Mitmed tavalised rohttaimed, mis enne ei märganud mullas tavalist Strontsiumi, on nüüd, kiirituse tulemusena, hakanud seda võtma enda toidumenüüsse, ehk teisiti öeldes – taimed on asunud ka tavalist strontsiumi juba hoolega omastama – tõstes tunduvalt piimasse mineva strontsiumi hulka.

Strontsiumi bioloogilise mõju mehhanism seisneb selles, et strontsiumi ioonid tõrjuvad sidekoe või luude struktuurelementide kristallvõredest välja kaltsiumi ioonid. Kuid strontsiumi ioonid ei jää luudesse kauaks pidama, vaid väljuvad mõne aja pärast inimorganismist, et jälle uued värskelt saabuvad saaksid asemele minna. Strontsium ei tõrju organismist välja mitte ainult kaltsiumi, vaid ka tsingi. On leitud, et strontsium võib halvasti mõjuda ka kromosoomi aparaadile ja mõjutada pärilikkuse omadusi. Arvatakse, et vees ei tohiks strontsiumi olla üle **7 mg/l**.

Tavaline Strontsium on levinud looduses: merevees teda leidub 7 kuni 50 mg/l. Mitmel pool on leitud tema kõrget kontsentratsiooni nii maa peal, kui ka pinnasevetes – **kümneid milligramme liitri kohta**. Kuigi Strontsiumi on looduses suhteliselt palju (0,008%), ja enam, kui näiteks vaske või tsinki, kuid erilist tööstuslikku rakendamist ta ei veel leidnud. – savinõude põletamisel glasuuri saamiseks, rakettides punast värvi tule saamiseks jne.

Vahepalana võiks mainida, et Ameerikas on asi veel hullem. Ühes LKA ettekandes Kongressile nimetati rahvusliku julgeoleku ohuks nr. 1 – tavalist vett. Ja kõik algas sellest, et ükskord teadlased-keemikud leidsid pinnaseveest suhteliselt kõrges kontsentratsioonis ühe ravimi, mida on küllalt keeruline valmistada, ja mis ette nähtud vere kolesteroolisisalduse vähendamiseks. Lühidalt, asja laiemalt uurides leiti, et kõik ravimipreparaadid, keemilised imerohud ja toidulisandid – tulles meie organismist looduslikul teel välja, teevad looduses oma ringreisi ja satuvad joogiveena uuesti meie organismi – nüüd juba muundununa ja enamasti tugeva mürgina.

Olgu see ükskõik millisel mandril, kuid loomade piim sisaldab alati seda, mida nad on saanud vee ja rohuga. Aktiivsed radionukliidid, nende seas ka Strontsium satub inimorganismi piimatoodetega. Viljad ja teraviljad, mis kasvavad maa kohal, sisaldavad minimaalse koguse radionukliide. Peale selle, teraviljad on võimelised inimorganismist neid nukliide välja viima. Järelikult, pudrud ja leib – on vähemalt radionukliidide väljastamise vaatevinklist toiduained-kaitsjad. Juurviljad, mis on kasvanud maa all, sisaldavad radionukliide sadu kordi rohkem, kui maapealsed viljad. Kuid, juurikaid me puhastame, võtame maha koore, peseme jooksvas

vees jne ja sellega me vähendame radionukliidide määra peaaegu miinimumini. Ning kala ja liha, mida me töötleme ja tarbime kontidest eraldatuna on ka enamusest radionukliididest vaba.

Ja ainult ühte toiduainet – piima – pole võimalik radionukliididest puhastada. Kui me piimast teeme kohupiima, siis radionukliidide kontsentratsioon suureneb ligi kolm korda. Kui piimast valmistada aga juustu, siis radionukliidide kogus suureneb vee kordi. Ja nii on kõik piimatooted – jogurt, jäätis, kefiir, koor, jms – „aeglase toimega tuumapommid”.

Kui me paneme strontsiumi, kaltsiumi ja räni elementide aktiivsuse järjekorda ja hindame nende rolli piimatoodete tarbijate tervisele, siis: Strontsium – on neist kõige aktiivsem element. Tema ilmumine inimese organismi kutsub koheselt esile vähemaktiivsete elementide väljatõrjumise ja asendamise reaktsioonid. Ja kui räni organismis pole küllaldaselt, siis strontsiumi poolt väljatõrjutud kaltsium läheb ruttu kohtadesse, kuhu peaks minema räni. See on aga selle poolest halb variant, sest kaltsiumi on niigi pea alati palju – ka paljud kaasaja mitmete haiguste raviks kasutatavad preparaadid on tehtud kaltsiumi baasil.

Strontsiumi hukutavast mõjust inimorganismile on kirjutatud ühe lokaalse haiguse – Urovi haiguse nime all. Taga-Baikalis Urovi jõe orus tekkis nii loomadelt kui inimestel haigus, kus nende luud deformeerusid ja muutusid rabedaks. Uurides leiti, et jõe ülavooolul oli hakatud kaevandama strontsiumi ning seda sattus ka jõevette, mida elanikud kasutasid joogiks. Ja kuna ka nendel oli organismis vähe räni, siis kaltsium omastati halvasti, ning strontsium hõivas kõikjal luudes selle koha. Kuid strontsium ei jää organismi kauaks, aktiivne nagu ta on, lahkub ta loomulikult teel väljaheidetega organismist. Aga oma lammutava töö luudes on ta juba teinud.

Piim ja piimajõed on sarnased strontsiumirikkele Urovi jõe, kuid nende esinemise rajoon on ääretult laiem. Aga räni hulgast inimese organismis ei kannu me mingit hoolt, isegi vastupidi, me teeme kõik, et see ei satuks meie organismi. Viljade ja juurikate ümbertöötlemise tehnoloogia tööstuses on suunatud toidu rafineerimisele, niinimetatud ballastide eraldamisele. Tootmisjäätmetesse koos viljade koore ja südamikuga läheb ka räni. Teraviljade ümbertöötlemise tehnoloogia näeb ette tera kesta eraldamise – selle, milles leidub räni. Nii imelik on olukord, et eriti hoolikalt puhastatakse räni sisaldav kest nisult, millest toodetakse manna. Aga kes on manna peamised tarbijad – lapsed! Ja just neile oleks vaja räni ligi 3-5 korda rohkem kui täiskasvanutele. Ei ole räni mannas ega temast keedetud mannapudrus, ja millega keedetakse mannapudru lastele – oh õnnetust – piimaga. Nii me sunnime juba noore lapse organismis kaltsiumi trügima sinna, kuhu ta mitte minna ei tohiks. Ja ikka veel imestame, et MIKS järjest nooremaid kimbutab juba ateroskleroos ja sada muud „vanade” haigust. Lapsed aga, üritades pääseda strontsiumi ja kaltsiumi hukutavast mõjust **ALATEADLIKULT** keelduvad piimatoodetest. Mida teeme aga meie, vanemad ja „targemad” – üritame jõuga kehtestada norme – 0,5 kuni 1,5 liitrit piima lapse kohta päevas! Ja vähe meile veel enda strontsiumist-kaltsiumist – meie võimalused on piiramatud – Terve Euroliidu oma on meil poeriulitel ja rohkemgi veel.

Kuidas see aga mõjutab laste kasvamist, sellest kirjutasid ausad raadiofüüsikud juba 50-ndatel aastatel, aga neid naerdi välja. Vaatame, millised on siis nüüd kaasaegsed koolilapsed – nad pole enam valmis (tegelikult pole suutelised) palju ISE lugema või õppima. Nende jaoks on õpikud, mis omal ajal ei tekitanud mingit raskust arusaamise osas – liiga keerulise tekstiga. Nõutakse õpikute lihtsamaks tegemist. Lihtsamalt öeldes – kaasaja koolilapsed on oma

enamuses veel suutelised passiivseks informatsiooni vastuvõtmiseks, nagu seda pakuvad raadio, televisioon ja internet, ning nüüd juba ka mobiiltelefonid.

Ei tohiks olla raske aru saada, kui palju kaotavad meie lapsed pidevast ja nürist formulari kordamisest: "Jooge lapsed piima – olete terved". Kaasaja laste organismis, kes on siis toidetud ametlike soovitude järgi, moodustab räni defitsiit juba 50 ja rohkem protsenti. Kui aga lisada juurde veel kahju, mida annab igat sorti KIIRE „rämpstoidu“ tarbimine....Inimorganismis elementaarsel tasandil räni "kuuleb" aju ja kontrollib kasvamise ja arenemise "tehnoloogiat", alates rakumembraanide loomisest kuni sidekoe, luude, kõõluste jne formeerimiseni. Räni osavõtt nende sünteesimisprotsessidest on teadlaste poolt tõestatud.

Kui lapse toidus ei jätku räni, aga see on praegu tavaline, algab aneemia- kehvvveresus. See väljendub rahhiidis, lümfisüsteemi ja naha haigustes jne. Halvasti kasvad kinni ja uuenevad kahjustatud koed. Näiteks, luude murrukohtades või rakukoe intensiivsel moodustumisel on räni eriti aktiivne – tema kogus nendes kohtades on tavaolukorraga võrreldes ligi 50 KORDA kõrgem.

Energiainformatsioonilise vahetuse maailm meid ümbritsevas looduses annab suurepärase pildi, et aru saada, kuivõrd suur viga on mitte arvestada räni tähtsust inimese tervisele. Et seda mõista, tuleb lihtsalt tähelepanelikult vaadata Looduse Jumaliku intelligentsi tekkimise kõikidele etappidele – mineraalide maailm, taimede maailm, planeetide maailm, loomade maailm ja inimese maailm. Uurides kõike neid gruppe, ei ole raske märgata, kui palju Loodus on andnud ruumi "Maa Elusas Aines" just ränile. Ja siis uurida inimese "Elusat Ainet" ilma ränita. On täielik absurd.

Mineraalide maailmas aluse moodustavad rohkearvulised looduslikud ühendid, millede koostises põhiline osa on ränioksiididel. Just räni on kristallvõrede põhielement nendel mineraalidel, mis võtavad kristallidega vastu päikeseenergiat, et seda genereerida maapealsete protsesside tarbeks. Need lihtsad kivid on mineraalide maailma baas. Mineraalide maailma tipus on kivid-kuningad. Nende koostis on absoluutselt erinev võrreldes alusbaasi kividega. Kivide-kuningate koostiseks on põhiliselt süsinik ja selle ühendid, näiteks, teemant. Ja kuigi nende hulk on tühiselt väike – on nad kõigile näha, teada ja tuntud.

Energiainformatsioonilise vahetuse igas grupis on tegelikult samad proportsioonid. Inimesed aga, uurides inimese „Elusa Aine“ loomust, on oma eelistuse andnud täielikult süsinikule (10-2 %) ja tema ühenditele ja pole üldse märganud räni (29,5%), mis elustab ja hingestab kogu elavat maailma. "Inimene - on Maa sool". Ta on Maa sünnitis. Maa on meie ema. Ja kõik, kes elavad Maal, võivad elada ainult nende seaduste järgi, mille järgi elab ise Maa. Väljad ja Põllud, milles pole räni, on viljatud. Elu inimese organismis hääbub, kui räni sisaldus temas väheneb ja seda ei täiendata õigeaegselt toidu ja vee abil.

Mida peaks nüüd tegema lihtne inimene, et täiendada enda organismis räni defitsiiti? Millest alustada? Venemaal, ühes TERVISE KOOLIS anti õpilastele, kes tulid õppima enda puhastamist ussnugulistest, ussidest ja muudest parasiitidest (kes, nagu varem märgitud on kõige suuremad räni õgijad) juba esimese päeva esimesel tunnil soolestiku puhastamiseks 250 g valget savi – looduslikku preparaati – organismi varustajat räniga. Kaoliinsavi KgOA12 03 SiO nH₂O loetakse söödavaks, kui tema osakeste suurus ei ületa 2 mmkr. Ta peab olema puhas mikroobidest ja radionukliididest. Tavaliselt on see savi valget, natuke roosakat või helesinist värvi ja 7-9 m või sügavamalt maa seest. Räni mitteorgaaniline ühend – kaoliin

läheb kergelt üle orgaanilisse vormi inimese mao-sooletraktis ferment silikaasi toimel, mis eraldub nii maos, 12-sõrmikus kui ka peensooles. Ärge ajage aga kaoliinsavi segamini kriidiga, mille koostis on $\text{CaCO}_3 \cdot n\text{H}_2\text{O}$. See on organismile kaltsiumi tarnijaks. Tihti rasedad naised ja ka lapsed, mitte aru saades, et nende organism otsib räni, hakkavad intuiitiivselt sööma kriiti.

Sellise savi sissevõtmine, mida Venemaal on isegi müüdnud "КаоГсила" nime all, võimaldab küllalt ruttu küllastada organism räniga. Umbes 7-8 päevaga ränisisaldus organismis tõuseb kuni 4 и 4,5 %. Maksa puhastamine kapitaalse dehelmintiseerimise (sisenugiusside kõrvaldamine) juures toimub koos maksa sapijuhades olevate kõvade moodustuste lahustumisega ja just seetõttu, et need kõvad moodustused tekkisid räni puudusest. Peale maksa suurpuhastust juba järgmine päev tõusebki ränisisaldus 4,5-4,6 %-ni. Aga kuidas siis muidu! Veri läheb ju ka 8-10 korda puhtamaks, bilirubiini sisaldus väheneb ja räni kulutus šlakkide adsorbeerimiseks väheneb.

Nüüd siis vee aktiveerimine ränikiviga. Meil siin alternatiivapteekides on müüa mitu varianti ja mitmelt maaletoojalt pakendatud ränikivi tükke. Kõik nad väidavad toodetel olevat ka sertifikaadi, kuid ühte varianti proovides, peale kümnapäevast kivide leotamist vees ei suutnud meie Tallinna veelabor leida mitte kriipsu võrragi rohkem raniühendeid, kui kontrollpudelil - puhtas kraanivees.

Praktiliselt on ka kõikidel müüjatel sama tekstiga juhend. Ja üks punkt selles juhendis on – tekib SADE. Siit ka kohe hea kontrollida, kui Teil sadet ei teki, siis olete ostnud mõttetud kivid. Sama hästi võite vees leotada puhast liiva, mida saate kõikjalt tasuta.

Teiseks lihtsaks kontrollvõtteks oleks....kõikidest lõpmata suurest arvust ränikivi liikidest ainult ÜHEL on need ravivad ja muud omadused ja see kivi on MUST RÄNI – TULEKIVI – seega, kui tükk on küllalt suur, siis raudesemega lüües peab tekkima ilusad tulesädemed. Kiviajal (kohati rauaajani) oli tulekivi kõvaduse, töödeldavuse ja laialdase leviku tõttu tähtsaim tööriistamaterjal (sealh, luu- ja puitesemeisse kinnitatavate pistik-terade materjal). Tulekivi kasutati ka tule löömise vahendina. Neoliitikumist tuntakse tulekivikaevandusi (näit. Krzemionki Poolas), mille toodang levis laialdasele alale. Vanasti, veel minu nooruses oli pea igas talus ja igal rännumehel olemas tulekivi ja tael. Ilma sellela majast kaugele ei mindud. Nüüd on need asjad vajunud unustusehõlma, kuigi võib juhtuda, et kellelgi kuskil on need asjad säilinud. Ka kaasaja militaarpoodides müüakse tulekivisid, kuid.... Need ei ole enam ränikivid. Nüüdsed tulemasinade tulekivid — tseeriumraua — leiutas 1904 C. Auer von Welsbach .

Kolmandaks kontrollivõimaluseks on see, kui Te ei usugi suhteliselt puhtalt veelt (kraaniveelt) sademe tekkimist, siis võite võtta mingi musta vee – mingi pruunika-kollaka kraavivee ja ränikivi peaks selle vee 7-10 päevaga valgeks ja puhtaks tegema.

Ning veel üks kontrollimise variant – pange kivikestega vesi mingisse sooja kohta, kus ta imeruttu peaks rihnema. Õigete kividega vesi EI RIKNE. Juba omal ajal tuntud ja kuulus Kleopatra, kui reisis kõrbes, siis tema veeanumates olid kõikides ränikivi tükid, ning kuude kaupa säilis vesi suures kuumuses värskena.

Veel üks pisike vahemärkus. Nüüdsel ajal on kõikidel võimalus reisida, üks kuurort ilusam ja meeldivam, kui teine, kuid...mererannad jagunevad kaheks. Ühed on niinimetatud „mustad” ja kivised rannad, mis ei meeldi paljudele. Ja teine grupp on „valged” või isegi „kuldseid” rannad.

Aga võrdleme neid natuke. Käies, jalutades mööda MUSTA supelranda, mööda randa, mis on rikkalikult kaetud musta ränikiviga, on nii vesi kui õhk rikastatud räniga, ja inimene saab seda nii maast, veest, kui ka sissehingatava niiske õhuga. Ta on tõelises tervise paradiisis.

„Valgetel” randadel on aga ülekaalus kaltsiumiga rikastatud kivimid. Ränühendeid on sellistel randadel veel vähem, kui suvitaja enda organismis. Ja kui sellel suvitajal on juba mingi haigus, mille põhjuseks on ränidefitsiit organismis, siis on enam kui tõenäone, et peale sellist puhkust haigused veelgi süvenevad ja teravnevad.

Valmistada ränivett võib tavalisel toatemperatuuril. Parim on selleks kasutada kas mingit kaanetatavat klaasanumat või emailitud nõud. Kui me seda vett teeme toidu valmistamiseks või ka klistiiri tegemiseks (mis on ka väga hea kasutuseesmärk), siis aitab, kui kive 2 päeva vees leotame. Ravivee saamiseks tuleb kive leotada vähemalt 5-7 päeva. Iga kord peale vee äravalamist tuleks nõu ja kivid korralikult voolava vee all puhtaks pesta. Suure tüki peaks purustama väiksemateks tükkiideks, et saada suuremat kontaktpinda. Näiteks, kolmeliitrilisse klaasnõusse peaks panema umbes 50 - 60 grammi räni. Et vähem tekiks sadet võiks kraanivesi eelnevalt ööpäev seista, siis ta ära keeta, jahutada ning peale seda panna aktiveerima. 7 päevaga räni eraldab mineraalained, aga ka aminohapete jäägid, adsorbeerib ja neutraliseerib kahjulikud segud.

Must räni – praktiliselt kulumatu looduslik materjal. Ta "töötab", ei vaja ei vahetamist ei puhkust.

Ränivett võib kasutada joomiseks, toidu valmistamiseks, pesemiseks, kompressideks, suu või kurgu loputamiseks jne. Selle vee kasutamine sõltub iga inimese vajadustest – kellel suurem, kellel väiksem räni defitsiit. Aga kasutamisel tuleb vesi alati kivide pealt ära valada teise nõusse. Ärge toidu tegemisel vee asemel mitte kive potti valage ja neid koos toiduga keetke – see „kivikirvesupp” tuleb ebatervislik.

Kõik oma raviomadused peale 10 päevast hoidmist säilitab vesi lõpmata kaua, sest 10 päevaga vesi praktiliselt võttes konserveerub. Säilitada võib seda vett toatemperatuuril kinnises nõus. Kui soovite pikaks ajaks, siis hoidke pimedas.

Kui selle veega valmistada ravimteed, siis on selline tee tunduvalt efektiivsem, kui tavalise kraanivee peal tehtu. Lõikelilled ja maitseroheline säilitavad räniveega oma värskuse kauem.

Juba vanal ajal tundsid inimesed paljusid mineraale ja oskasid kasutada nende imepäraseid omadusi. Ränil on olnud nende seas alati eriline koht. Ta on kõige vanem ja truum inimese

kaaslane. Alates kiviajast on ta alati olnud koos inimesega, kui tulekivi, kui tööriist, kui relv ja kui ravivahend.

Kokkuvõtlikult võib öelda, et räniga aktiveeritud vesi muutub bakterivabaks, tapab gripiviiruse, vähendab hambavalu, ravib angiini ja nohu ning aitab ka kõhuhädade korral, vähendab suhkruisaldust veres, normaliseerib ainevahetuse organismis. Peale selle, nagu paljud usuvad, on küllaltki kaalukad põhjused uskuda, et ta on efektiivseks abivahendiks võitluses onkoloogiliste haigustega.

Räniühendite kasutusvõimalusi on lõpmata palju- ka tööstuses: või kasutada torude puhastamiseks korrosioonist, tagastuva tehnilise vee neutraliseerimiseks ja kahjulikest lisanditest puhastamiseks – ta ju praktiliselt kulumatu ja odav katalüsaator. Laborites on teda uuritud kui alternatiivset voolu saamise allikat ja on ka saadud tulemusi, mis ületavad tavapiste patareide või akude võimsust. Põllumajanduse kohta öeldakse, et ränivett kasutades võib saada tunduvalt suuremat liha juurdekasvu, kiirendada taimede kasvu, tunduvalt pikendada konserveeritud toodangu säilivust ja kasutust.

Süsteemis "ränä – mitteorgaaniliste soolade vesilahused" toimub terve rea metallide intensiivne sadestumine: alumiinium, raud, kaadmium, tseesium, tsink, seatina, strontsium.

Ränivesi avaldab mõju radionukliidide adsorptsioonivõimele. Teoorias peaks see andma võimaluse radionukliididega tugevalt saastatud territooriumide mingisuguseks puhastamiseks. Nii vähemalt loodetakse Valgevenes.

Ränivesi, alates viiendast hoidmisepäevast omab võimet tugevdada vere homöopaatilisi omadusi, suurendab selle hüübimise võimet, vähendab kolesterooli hulka veres, eriti ülekaaluliste juures.

Räniga aktiveeritud vett võib soovitada kortside vähendamiseks, haavade paranemise kiirendamiseks – kompressi teel, aga ka pea pesemiseks, et tugevdada juuksejuuri ja parandada nende kasvamist.

Räniveega on tehtud huvitavaid katseid, mis tõestavad, et räni takistab organismis strontsiumi kogunemist. Katseloomadele anti strontsiumi sisaldavat joogivett. Ühele grupile tavalist vett, teisele ränivett. Sellel grupil, kes said strontsiumi koos räniveega, oli strontsiumi kogunemine 2,5 korda väiksem, kui tavalise vee puhul. Teisel katsel süstiti katseloomade veeni strontsiumi juba eelnevalt, siis hakati neid jootma, ühte gruppi räniveega ja kontrollgruppi, tavalise veega. Ränivee puhul väljus strontsium organismist 3 korda kiiremini, kui kontrollgrupi loomadel tavalise veega.

Räniveel on aga ka kiirituskaitse efekt, mis otseselt sõltub selle vee kasutamise ajast. Kui terved katseloomad jõid ikka aega enne totaalset gamma-kiiritamist, siis nendel oli märgata tunduvalt väiksemad kiirituskahjustused, kui kontrollgrupil- nende kiiritusjärgne eluiga oli tunduvalt pikem. Miks ränikivil on sellised omadused, pole veel lõplikult selge, kuid arvatakse et temas sisalduvad kriidiaegsete mikroorganismide orgaanilised jäänused - et see pole midagi muud, kui biokatalüsaatorid, mis suudavad ümber töötada valguse energiat ja kümneid tuhandeid kordi kiirendada hapendumis-taastumis reaktsioone. Ränivee kasutamine on näidustatud nii tervetele inimestele profülaktikaks, kui haigetele ravimiseks, sh ka onkoloogiahaigetele organismi resistentsuse tõstmiseks.